

БАЩИНА РАДОСТЪ

Косачъ коси китна детина.
Насреща му щерка Звездалина —
въ бъкелъ носи водица студена.

— Отъ Господа да си ми дарена!
Дай да сръбна, щерко свилокоса!

— Сръбни, татко, и гостба ти нося,
и погача, мѣсена отъ мене,
отъ две страни съ кори зачервени!

— И ти да си здрава и червена,
моя щерко, китко позлатена!
Ти ми носишъ радостъ и отмора,
свидна рожбо, бащина изгоро!

Ранъ-Босилекъ

